

ת"פ 52649/09/19 - מדינת ישראל נגד עיר המתנות בע"מ, פחר אלדין סיורי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 52649-09-19 מדינת ישראל נ' עיר המתנות
בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עלא מסארוה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסתר דויט
נגד
הנאשמים 1. עיר המתנות בע"מ
2. פחר אלדין סיורי
ע"י ב"כ עו"ד חיים בן משה ויקו

גזר דין

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם, ב-32 עבירות של **ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין** (חשבוניות פיקטיביות) לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ. מדובר ב-32 חשבוניות פיקטיביות שקיבל הנאשם והוא כלל אותם, במטרה להקטין את הכנסותיו החייבות במע"מ, בדוחות התקופתיים שהוגשו למע"מ. בכך התחמקו הנאשמים מתשלום מס עסקאות בסך 474,443 ₪, וזאת בשנים 2014-2015.

ביום 29.6.21, הודה הנאשם 2 בשמו ובשם הנאשמת 1 בעובדות כתב האישום, מבלי הסכמה עונשית קונקרטית. התביעה הצהירה כי אם הנאשם יסיר את המחדל במלואו, היא תגביל עצמה לעונש מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות (ברף המקסימלי אם כי התביעה ציינה שתשקול עמדתה שוב לעת הסרת המחדלים).

הדיונים נדחו מעת לעת, לבקשת ההגנה, והצדדים טענו לעונש ביום 24.10.22.

התברר שהנאשם לא הצליח להסיר את המחדל, אלא באופן חלקי ביותר, כך שלא חל שינוי מהותי מאז הצגת ההסדר ועד למועד מתן גזר הדין (שולם סך של כ- 75,000 ₪ (כ- 15% מסכום ההשתמטות).

כשנה לאחר הצגת הסדר הטיעון, בהחלטה מיום 4.7.22 העברתי ביקורת קשה על התנהלות ההגנה בתיק. ציינתי את ריבוי בקשות הדחייה. באותו יום, לאחר שבקשת דחייה קודמת התקבלה, והדין נדחה במעמד הסנגור והנאשם, תוך שצינתי בפניהם שמדובר בדחייה אחרונה, הנאשם והסנגור עשו דין לעצמם ולא התייצבו. בבוקר הדין, הנאשם עצמו הגיש בקשה בכתב לפיה סנגורו דאז נופש בחו"ל ולכן "לא ייגרם נזק" מדחיית הדין. לאחר שהוריתי על מעצרו של הנאשם בצו הבאה ועל שקילת השתת הוצאות על הסנגור, נדחה הדין שוב.

עמוד 1

ביום 25.8.22 התייצב הנאשם מלווה בסנגור חדש וביקש לדחות את הדיון שוב בהעדר שיתוף עם הסנגור הקודם. הדיון נדחה, אך ההגנה לא הפסיקה להגיש בקשות דחיה שנדחו, וגם היום, לקראת שימוע גזר הדין מחר, הוגשה בקשה נוספת לדחייה על מנת לאפשר לנאשם לנסות להסיר עוד חלק מהמחדל. דחיתי בקשת הנאשם, בהתבסס על ניסיון העבר ולאור דיווחה של התביעה שהנאשם שילם אך ורק ₪ 2500 מאז הדיון הקודם!

מתחם העונש ההולם וטווח הענישה המוסכם

לאחר שהנאשם לא הצליח להסיר 85% מהמחדל, אין מנוס מהמסקנה שאין לפנינו הסדר טיעון ולכן הצדדים טענו לעונש באופן פתוח.

הערכים המוגנים

עסקינן בעבירת מס לא טכנית - עבירות מסוג פשע. מדובר בעבירות כלכליות, המבוצעות מתוך רדיפת בצע, בניסיון להשיג רווחים קלים, על חשבון הציבור ולכן יש לשאוף לביטול אלמנט הכדאיות הכלכלית בביצוע. כתוצאה מביצוע העבירה נגרעו מקופת הציבור סכומי כסף משמעותיים. המעשים של הנאשמים היו אקטיביים בכך שניכו מס תשומות ביוזעין במטרה להתחמק ולהשתמט ממס, תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות ותוך ניצול שיטת הדיווח הנוהגת ויחסי האמון בין המדינה לבין הנישומים. מעבר לפגיעה בקופה הציבורית, עבירות מסוג זה פוגעות גם בעיקרון שוויון הנשיאה בנטל המס ובחשיבות שימור מנגנון הדיווחים לרשויות המס. כמו כן, בתי המשפט התייחסו שוב ושוב להיבטים השונים של תופעת ההפצה והשימוש בחשבוניות פיקטיביות ועל הנזקים האדירים שהיא מסבה למשק ולכלכלה.

נסיבות שקשורות לביצוע העבירה

בתיק זה סכום המס איננו זניח כלל (כחצי מיליון ש"ח), ומדובר במעשים שבוצעו במשך שנתיים, בגדרי 32 עבירות.

הנאשם טען בשלב הטיעונים טענות שונות שאינן מתיישבות עם הודאה מלאה, קבלת אחריות והפנמה של הפסול במעשים. לטענת הסנגור "הנאשם משלם היום על מעשיו של אביו המנוח...". למשמע הדברים, הבהרתי לסנגור כי בדבריו יש משום נסיגה מהודיית הנאשם, אך הסנגור התעקש ש: "הנאשם לא חוזר בו מההודיה, אבל אני מסביר את הנסיבות". "נסיבות" אלו לא באו לידי ביטוי בכתב האישום בו הודה הנאשם, ולכן לא ניתן להתבסס עליהן בשלב הדיון בעונש. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 29.6.21 מלמד שגם אז העלה הנאשם טענות שונות, בעניין תום לב וכיו"ב, ואולם לאחר הפסקה של הדיון, כשהנאשם היה מיוצג, הוא שב לאולם חזר בו מהדברים והודה בכתב האישום תוך שבית המשפט (כב' השופטת ד' אמיר) מוודא עמו כי הודאתו משקפת נאמנה את עמדתו ורצונו.

גם לפני, בדבר האחרון של הנאשם, עלו סימני שאלה לגבי הודייתו, ולכן הדגשתי שוב בפני ההגנה שאינני מוכן לקבל טיעונים שסותרים את ההודיה וכי אם בדעת ההגנה לבקש חזרה מהודיה עליה לעשות כן באותו מעמד. אלא שהסנגור השיב: "אנו לא מבקשים לחזור מהודיית הנאשם".

מתחם העונש ההולם

כידוע שיקול הסרת המחדל, על דרך תשלום החוב לרשויות המס, פועל רק בתוך המתחם ואינו קובע את גבולותיו. לכן, הסכמת התביעה כי תשלום סכום ההשתמטות ממס, מצדיק הגבלת עתירתה העונשית עד כדי עונש מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, מלמדת כי אף לשיטת התביעה, מתחם העונש יכול להכיל עונשים קרובים לרף זה. לו הנאשם היה מצליח להסיר את המחדל במלואו, הדבר היה משליך במישורין על הנמכת תקרת הענישה עד לתשעה חודשי מאסר לכל היותר.

לאחר שעיינתי בפסיקה שהציגו הצדדים, ביחס למקרים דומים ואף חמורים יותר מהמקרה כאן, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נע בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל. זהו גם המתחם שהציעה התביעה, ואני מסכים שמדובר במתחם שמשקף היטב את מדיניות הענישה המקובלת והנהוגה, כפי שיפורט בהמשך.

קביעת מתחם העונש האמור נשענת בראש ובראשונה על נסיבות ביצוע העבירות. מדובר בריבוי עבירות, לאורך שנתיים, כשהנאשם עומד במרכז, כמבצע עיקרי. סכום המס המצטבר ממנו התחמק הנאשם מתקרב לחצי מיליון ₪.

אפנה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד רמת הענישה הנוהגת בנסיבות דומות.

רע"פ 8100/18 **אבו ניג'מה נגד מדינת ישראל**, נדון בערכאות הדיוניות ל- 14 חודשי מאסר בפועל (נקבע מתחם 12-36 חודשי מאסר) וזאת ביחס לעבירות לפי סעיף 117(ב)(5) ו- 117(ב)(3) לחוק מע"מ, וכן בעבירות לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה, **כשסכום המחדל כמעט זהה** לעניינו: 474,785 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נגד מדינת ישראל**, נדון בערכאות הדיוניות ל- 10 חודשי מאסר בפועל (נקבע מתחם 9-15 חודשי מאסר), וזאת ביחס לעבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, כשסכום ההשתמטות עמד על **418,490 ₪**. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1929/18 **דניאל אריאלי נגד מדינת ישראל**, נדון בערכאות הדיוניות ל- 10 חודשי מאסר בפועל (נקבע מתחם 9-18 חודשי מאסר), וזאת ביחס לעבירות לפי סעיפים 117(ב)(5) ו- 117(ב)(1), כשסכום ההשתמטות עמד על **281,404 ₪**. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ברע"פ 5938/18 **אסרף נגד מדינת ישראל**, נדון הנאשם בערכאות הדיוניות ל- 10 חודשי מאסר (נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר), וזאת ביחס לעבירות לפי סעיפים 117(ב)(5), 117(ב)(6) ו- 117(ב)(7) לחוק מע"מ, כשסכום המחדל עומד על **352,522 ₪**. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ברע"פ 2843/11 **אבו עיד נגד מדינת ישראל**, נדון עונש מאסר בפועל ממש בן 9 חודשים, לגבי סכום השתמטות בסך **875,000 ₪**.

רע"פ 3043/14 **לוגסי נגד מדינת ישראל**, נדון עונש מאסר בן 12 חודשים, לגבי סכום השתמטות בסך **1,017,636 ₪**, במסגרת 135 חשבוניות.

בת"פ (שלום רמלה) 26654-06-14 **מדינת ישראל נגד מחמוד אל באסל ואח'**, לגבי סכום השתמטות 1.1 מיליון ₪, נקבע מתחם עונש בין 8-24 חודשי מאסר, ביחס לעבירות שבוצעו במשך שנה, וזאת התחשבות בהסדר טיעון מסוג "טווח ענישה מוסכם".

בת"פ (שלום רמלה) 29194-12-12 **מדינת ישראל נגד מדנאל ואח'**, לגבי סכום השתמטות בסך 900,000 ₪, נקבע מתחם עונש בין 8-24 חודשי מאסר, עבירות שבוצעו לאורך מספר שנים. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל.

לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בסכום ההשתמטות ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

אשר למתחם הקנס, יש להתחשב בחומרת העבירה, סכום המס, אך גם ביכולתו הכלכלית של הנאשם, כפי שיפורט בהמשך. בתוך התחשבות בשיקולים השונים, **אני קובע כי מתחם הקנס נע בין 10,000-30,000 ₪.**

העונש בתוך המתחם

בהיעדר עילה לסטייה (לקולה או לחומרה) ממתחם העונש ההולם, יש לדון בשאלת מיקום העונש בתוך המתחם וכך טענו הצדדים לפניי.

אין לנאשם עבר פלילי רלוונטי. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום. אציין, כמתואר לעיל, קבלת האחריות לא הייתה מלאה כמתואר לעיל.

מאז הצגת ההסדר, וחרף דחיות רבות מאוד, והתנהלות בעייתית כמפורט לעיל, הנאשם לא הצליח לצמצם את מידת הנזק במידה משמעותית משהסיר חלק קטן ממחדל המס (כ- 15% בלבד מהסכום). מבלי להתעלם מטענות הנאשם לקושי כלכלי, לאי הסרת המחדל במלואו יש לה נפקות בשלב מיקום העונש בתוך המתחם. למרות האמור, והגם שהנאשם לא הסיר חלק משמעותי מהמחדל, לא ניתן להתעלם ממאמציו, חרף התנהלות דיונית קלוקלת, להסיר את המחדל.

אשר לחלופי הזמן, כתב האישום הוגש בשנת 2019 וניתן לומר כי הדחיות, ברובן המוחלט, נגרמו בעטייה של ההגנה. ואף על פי כן, יש להתחשב בחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות (2014-2015).

כמו כן, אין להתעלם מנסיבותיו האישיות של הנאשם, בפרט נסיבותיו המשפחתיות, מות אביו, וייחודיות סיפורה של המשפחה והתלות של המשפחה בו (ראו עמ' 20 לפרוטוקול).

תוך התחשבות בנסיבות האישיות ומצבו הכלכלי של הנאשם, הודאתו והעדר עבר פלילי רלוונטי, אני סבור שיש למקם את עונשו קרוב לאמצע המתחם.

לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

- א. **מאסר בפועל** למשך 10 חודשים.
- ב. 4 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירות מסוג פשע לפי חוק מע"מ, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.
- ג. **קנס** בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים החל מיום 01.05.2023.
- ד. **התחייבות כספית** על סך 2,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורשע ניתנה בעל-פה במעמד הדיון כנדרש בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה).

לנאשמת 2 :

- א. קנס סמלי בסך 50 ₪ - תוך 30 יום מהיום.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
 - **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.
- הכספים שהופקדו עבור הנאשמים בתיק זה ובתיקים קשורים יועברו לצורך תשלום הקנס שנפסק בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז טבת תשפ"ג, 10 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.